

На конкурс за награду Павле Васић за 2019. годину пријављени су следећи радови:

1. др **Мирјана Теофановић**, монографија *Таписерија у Србији 1950-2000 - Уметност стуктуриране нити*, Музеј примењене уметности, Београд, Установа за израду таписерија Атеље 61, 2017.
2. др **Зоја Бојић**, монографија *Ликовне традиције европске антике*, Завод за уџбенике и Досије студио, Београд, 2018.
3. **Марко Станојевић**, текст у стручној публикацији из области дизајна под насловом *Visual Soliloquy – The Anti-Social of Design*, CUBIC JOURNAL, 2018 (текст је објављен на енглеском језику).
4. **Музеј примењене уметности**, каталог изложбе *МАШИЋ, ретроспективна изложба визуелних комуникација Слободана Машића*, Музеј примењене уметности, Београд, 2018.
5. др **Игор Борозан**, монографија *Сликарство немачког симболизма и његови одјеци у култури Краљевине Србије*, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2018.
6. **Соња Јанков**, *Архитектонске макете у сувременим умјетничким праксама пост-социјалистичке Европе, Architectural Scale Models within Contemporary art Practices in Post-Socialist Europe, Život umjetnosti* (102, јул 2018), 22-41. DOI: 10.31664/zu.2018.102.01

Жири за доделу награде „Павле Васић“ за 2019. годину је радио у саставу др Чедомила Маринковић, историчарка уметности, председница жирија, проф. др Сања Пајић и Мирослав Карић, историчари уметности, чланови жирија. На конкурс за доделу награде пријављено је 6 кандидата. Задатак жирија је и ове године

био тежак с обзиром да је разматрањем пристиглих радова још једном констатована неопходност даљег прецизирања правилника о условима за награду како би се избегле неуједначености у обиму, квалитету и врсти радова који се пријављују.

Нажалост, жири је из даље процедуре за награду морао да изузме изврсну студију о уметности таписерије ауторке др Мирјане Теофановић која представља драгоцен стручни и истраживачки подухват у даљој контекстуализацији овдашње сцене примењених уметности, карактеристика и специфичности уметничких израза и деловања главних протагониста/таписериста у Србији у другој половини XX века. Поменута студија у издању Музеја примењених уметности Београд и Установе за израду таписерија Атеље 61. публикована је 2017. године што није у складу пропозицијама конкурса који предвиђа доделу награде за стручне радове објављене у претходној, односно 2018. години.

Имајући у виду основни циљ награде „Павле Васић“ и допринос који ова награда треба да има у подстицању професионалне јавности да активно и континуирано развија критичко – теоријску интерпретацију у области примењене уметности и дизајна у Србији, жири је једногласно одлучио да Награду "Павле Васић" за 2019. годину додели пратећој стручној публикацији изложбе *МАШИЋ - ретроспективна изложба визуелних комуникација Слободана Машића* која је одржана прошле године у Музеју примењене уметности у Београду. Обухватајући ауторске текстове кустоса изложбе Слободана Јовановића, као и колега историчара уметности Мирослава Мушића, Јерка Денегрија и дизајнера Борута Вилда, публикација додатно расветљава не само Машићево стваралаштво у области графичког дизајна већ и његову свестрану личност бескомпромисног интелектуалца и мислиоца. Вишедеценијско уметничко деловање Слободана Машића, које је оставило снажан печат у визуелним идентитетима бројних културних манифестација,

часописа, независног штампаног издаваштва, филмских пројеката, сагледано је овом приликом како са аспекта формално-естетских карактеристика тако и у контекстима непосредних социо-политичких и уметничко-културних околности у којима су се ауторови ангажмани одвијали. Засновани на истраживањима постојеће разнолике архивске грађе али и докумената који до сада нису били разматрани, ауторски текстови поред систематичних, садржајних прегледа и приказа Машићевих активности представљају вредне стручне увиде, теоријске интерпретације и анализе његових радова препознатих по специфичном графичком језику идејно развијаном око принципа семиотичког и жељи да се рефлектује савремени тренутак. Експерименти са ликовно-графичким елементима, интердисциплинарност решења, инсистирање на значењима садржине средстава визуелних комуникација и потенцијали дизајна као друштвено ангажованог критичког става, учинили су Машићев опус јединственим у померању граница графичког обликовања што је у овој публикацији, кроз појединачне текстове - и још више кроз њихову међусобну комплементарност - темељно обрађено и контекстуализовано. У недостајућој свеобухватнијој историзацији и валоризацији деловања једне од кључних ауторских појава у југословенској и српској уметности, значај рада групе аутора лежи и у реактуализацији и реафирмацији праксе која треба да буде подстицај новим разматрањима улоге и функције дизајна у данашњој широј друштвеној сфери.

У најужој конкуренцији за награду за 2019. годину нашла се и монографија др Игора Борозана **Сликарство немачког симболизма и његови одједи у култури Краљевине Србије**, у издању Филозофског факултета Универзитета у Београду. Проистекла из предавања одржаних на основном курсу из европске историје уметности 19. века на поменутом факултету, монографија представља вредан ауторски и научни дорпинос даљем

разумевању сложеног света симболизма у ширим европским контекстима и истраживањима његове рецепције и утицаја на развој и особености сликарства у нашој културној средини.

Жири је, такође, овом приликом издвојио и монографију др Зоје Бојић, *Ликовне традиције европске антике*, у издању Завода за уџбенике и Досије студија из Београда. На основу познавања обимне грађе - којом се ауторка бави већ више деценија - монографија Зоје Бојић нам је донела систематично и темељно сагледавање веза, значења и феномена античке уметности упознавши нас и са специфичним одјецима и трајањем античких ликовних традиција у уметничком стваралаштву – од антике до модерне уметности.

Пажњу жирија су привукли и текстови мр Соње Јанков и Марка Станојевића објављених у иностраним стручним публикацијама. Ауторка Соња Јанков отвара занимљиво поље за дубље и даље истраживање рецентних уметничких пракси које користе визуелни језик архитектонских макета, док се Станојевић кроз концерт солилоквија у дизајну бави питањем дефинисања друштвене вредности за појединце.

Жири се захваљује свим учесницима на учествовању у овогодишњем конкурс.